

ara !!

barcelona, 25 de febrer del 1936

òrgan de les joventuts d'esquerra ESTAT CATALA
portantveu de les joventuts nacionalistes de catalunya

salut als que
han sofert presó
per Catalunya

any I - núm. 4

redacció i administració: ronda de sant pere, 70, pral.

preu, 20 cèntims

**Les Joventuts d'Esquerra
ESTAT CATALA** d'acord
amb totes les joventuts pro-
letàries de Catalunya, **retran ho-
menatge amb la seva disciplina
als seguidors de l'obra immortal
de Francesc Macià, Companys,
Gassol i altres consellers.**

Tots els quadres atents a les darreres ordres del Comitè Comarcal Central

EL POBLE DEMANA:

el **restabliment** íntegre de l'Estatut, de la Llei de Contractes de conreu, la dels Salaris mínims, la dels Jurats mixtes i la Setmana de 44 hores dels metal·lúrgics i del Laude dels Dependents de comerç.

*i la **derogació** de la Llei del 2 de gener i altres.*

Congrès de Joventuts d'Esquerra ESTAT CATALA

PEL PRIMER DIUMENGE DE MARÇ ESTA CONVOCAT EL PLE COMARCAL DE LES JOVENTUTS DE BARCELONA-CIUTAT PER TAL DE PRENDRE ELS ACORDS PERTINENTS D'ORGANITZACIO DE L'IMMINENT CONGRES DE JOVENTUTS D'ESQUERRA «ESTAT CATALA».

CAL QUE LES ALTRES COMARCALS FORANES ESTIGUIN ATENTES PER AL DIA DE LA SEVA CELEBRACIO I PREPARIN DEGUDAMENT ELS QUADRES DELS SEUS MILITANTS.

ES CRITERI UNANIM DELS COMITES RESPONSABLES D'«ESTAT CATALA» QUE EL CONGRES ES REALITZI, D'ESSER POSSIBLE EN LA PRIMERA QUINZENA DEL MES D'ABRIL, PER TAL QUE LA SOBIRANIA EXPOSI LA SEVA VOLUNTAT.

EL CONGRES TINDRA DOS ASPECTES IMPORTANTISSIMS: EL MERA-MENT PARLAMENTARI, I EL DE LABORATORI. CAL QUE ES VAGI A UN TREBALL INTENS DE RENOVACIO, D'AMPLIACIO DE PROGRAMA SI ES CONVENIENT I QUE SIGUIN ELS SEUS RESULTATS UNIO I EFICIENCIA DINS UN MARC ESTRICTEMENT DEMOCRATIC.

EL NACIONALISME I L'OBRERISME, POSTULATS UNANIMS D'«ESTAT CATALA», FUNDAT PER L'HEROI NACIONAL FRANCESC MACIA, HAN DE QUEDAR PLASMATS EN COSES PRACTIQUES I DE REALITZACIO IMMEDIATA DESPRES DEL CONGRES.

MILITANTS, TOTS A UNA. ¡VISCA EL CONGRES DE JOVENTUTS D'ESQUERRAS «ESTAT CATALA».

Vers la República catalana que proclamà Macià

CINC ANYS GAIREBE FA QUE EL NOSTRE CABDILL MACIA PROCLAMAVA LA REPUBLICA CATALANA QUE VISQUE TRES DIES, TRES DIES QUE DEIXAREN EN EL COR DELS CATALANS TOTA LA LLAVOR PER A L'ESDEVENIDOR. TRES DIES QUE FITEN LES ESPERANCES NOSTRES.

LA REPUBLICA CATALANA MARCA LA NOSTRA DOCTRINA I LA NOSTRA LLEI. I PER TANT NOSALTRES NO SOM FEDERALS, SOM CONFEDERALS, I LA NOSTRA FEDERACIO PROXIMA ES AMB TERRES DE PARLA CATALANA DE L'ESTAT ESPANYOL: VALENCIA I LES BALEARS. LA REMOTA, PER A QUAN VINQUI L'ESTRUCTURACIO D'EUROPA PER LLEI DE NACIONALITATS, HI AFEGEIX EL ROSSELLO. AQUESTA FEDERACIO POT CONFEDERAR-SE AMB LES ALTRES REPUBLICUES DE L'ESTAT ESPANYOL; HA DE CONFEDERAR-SE AMB TOTES LES D'EUROPA, AMB TOTES LES DE LA TERRA, QUAN ARRIBI L'HORA D'ABATRE DEL TOT L'IMPERIALISME DELS ESTATS ACTUALS, CREACIO DEL CAPITALISME I FONT DE GUERRES I DE DISSORTS PER ALS HOMES.

VERS AQUELLA REPUBLICA CATALANA DE L'ANY 31 AIXEQUEM TOTS AVUI EL NOSTRE PENSAMENT, ENSEMS QUE DEDIQUEM EL NOSTRE RECORD A L'HEROI NACIONAL: EN FRANCESC MACIA. CAL REPRODUIR LA GESTA SEVA D'ANY ENERRA, I EL QUE ESTAVA EN EL NOSTRE PENSAMENT ESTARA A LA NOSTRA MA. VISCA LA REPUBLICA CATALANA! VISCA FRANCESC MACIA!

ACTIVITATS INTERNACIONALS

Es necessari que els militants i simpatitzants d'«Estat Català» vagin coneixent les nostres activitats en els temps que hem d'actuar clandestinament. Aquesta lletra del «Comitè Mundial de la Joventut contra la guerra i el feixisme» fou contestada en la forma que reproduïm literalment.

N. de la R.

★

A LA JEUNESSE DE LA ESQUERRA «ESTAT CATALA»

Paris, le 13 avril 1935

Chers camarades :

Le Comité Mondial de la Jeunesse contre la guerre et le fascisme convoque, pour Pâques, les 20 et 21 avril, à Paris, une Conférence internationale de la Jeunesse.

Cette session aura le caractère d'une large conférence internationale des dirigeants responsables du mouvement mondial de la jeunesse et des organisations avancées des Jeunes de tous les pays, et discutera sur les questions acuelles de la lutte de la jeunesse.

Les derniers événements politiques et les attaques brutales contre les droits et les libertés de la Jeunesse, le danger de guerre menaçant et la militarisation renforcée de la Jeunesse demandent une concentration intense de toutes les forces de la Jeunesse pour une lutte contre la guerre et le fascisme.

Les organisations avancées de la Jeunesse ne doivent plus hésiter à élargir le front commun de la Jeunesse.

La Conférence Mondiale de la Jeunesse a une très grande importance puisque les délégués de la Jeunesse de tous les pays, sans distinction de tendances et d'organisations, y participeront fraternellement pour trouver, en un travail collectif, les formes et les méthodes nouvelles et efficaces pour l'élargissement de la lutte commune des masses de la Jeunesse contre le chavinsisme, la guerre et le fascisme.

Nous ne posons aucune condition aux participants à cette Conférence. La participation n'engage nullement à affiliation à notre mouvement et nulle obligation n'en résultera.

Cette Conférence sera une tribune libre pour un large échange d'opinions et d'une vaste concentration de toutes les forces de la Jeunesse.

Les questions suivantes sont à l'ordre du jour :

1) Participation de la Jeunesse à la lutte contre la guerre et le fascisme. Comment élargir le Front de la Jeunesse?

2) Militarisation de la Jeunesse. Lutte contre le chauvinisme et contre la prolongation du service militaire.

3) Echange des expériences acquises dans la travail parmi la Jeunesse paysanne.

4) Décisions à prendre pour continuer la lutte contre la terreur fasciste et la réaction.

La lutte nationale de libération de la Jeu-

nesse catalane contre les usurpateurs espagnols exige du mouvement de la Jeunesse Catalane une position claire et nette. Les vastes expériences qu'elle a recueillies pendant les combats d'octobre sont d'une importance extraordinaire pour la Jeunesse de tous les peuples opprimés.

Pour cette raison, la participation de votre organisation est devenue d'une importance toute particulière, pour notre mouvement. Nous vous prions, fraternellement, d'envoyer votre représentant à cette Conférence.

Nous serions très heureux si votre délégué prenait la parole à cette Conférence et aidait, ainsi, à résoudre les diverses questions posées.

Nous vous prions de nous faire connaître le plus vite possible votre consentement à notre proposition.

Avec nos salutations fraternelles.

COMITÉ MONDIAL DE LA JEUNESSE CONTRE LA GUERRE ET LE FASCISME

★

ADHESIO A LA LLETRA PRECEDENT AL COMITE MUNDIAL DE LA JOVENTUT CONTRA LA GUERRA I EL FEIXISME

Volguts companys :

Les Joventuts d'Esquerra «Estat Català» us saluden i lamenten que per circumstàncies especials en què es troba el nostre país, els sigui impossible enviar una delegació personal a la Conferència Internacional de la Joventut. Reafirmem, però, el nostre entusiasme per la iniciativa d'aquesta Conferència, i la ferma confiança que portarà directives per l'alliberació dels pobles i dels homes.

Profundament nacionalistes, refusem i protestem del nacionalisme imperialista dels elements conservadors i reaccionaris. Nosaltres reivindicuem la puresa de la doctrina nacionalista que ha intentat pervertir el capitalisme. El precepte actual de nació és obra revolucionària: enfront el rei que personificava una oligarquia, i més que oligarquia una casta, explotadora i envilidora del poble, aquest creà la nació amb l'encàrrec d'alliberar els homes. I és aquesta nació que expressa la voluntat dels explotats la que nosaltres aixequem com a bandera i per la qual lluitarem al 6 d'Octubre.

Ens revoltarem contra el feixisme virtual de les dretes espanyoles, que si foren vençudes el 14 d'Abri! de 1931 tornaren a surar i amenaçaven amb una reinstauració del règim despòtic que els reis d'Espanya havien estructurat en contra dels catalans. La Nació Catalana, des de la seva unió amb Castella, ha hagut de lluitar constantment contra el poder dels reis espanyols. Dues

mentalitat diferents i adversàries ens separaven. Catalunya era un poble d'arrel democràtica, on pel propi esforç s'alliberaven els pagesos en el comerç de l'Edat Moderna, avançant en segles a la majoria dels serveis d'Europa; la monarquia espanyola propugnava per l'absolutisme i a l'hora que a Catalunya s'alliberaven els remences, ella restablí la Inquisició per a perseguir els jueus i musulmans de la Península, i amb complicitat amb el Papat abatia la resistència que els catalans oposaven a la instauració de la Inquisició espanyola.

La mentalitat monàrquica ha procurat en tot temps anullar el sentit democràtic que de la vida i del pensament tenen els catalans, i en contra nostre instaurà, fa dotze anys, la Dictadura del General Primo de Ribera, feixisme sense feix, però més opressor i groller. Per això les joventuts catalanes es revoltaren fa quinze mesos contra l'entraïta en el poder dels homes que repeteixen l'ideari i els interessos de la Dictadura.

Si fórem vençuts no fórem ensorrats. A l'endemà mateix de la desfeta els nostres quadres es refeien. Set anys de lluita contra la Dictadura ens havien avesat a la guerra de guerrilles i sabíem maniobrar amb traça i disciplina per a reconstituir-nos darrera dels nostres enemics vencedors. A més, representem els sentiments d'un poble i als pobles els dissol la vilesa, mai la dissort. Catalunya ha resistit quatre segles a l'absorció i al despotisme d'una manera activa i sabrà respondre-hi avui també.

Volem la llibertat de la Nació Catalana. La volem per un dret que hi tenim, però també perquè creiem que la pau de les nacions no serà efectiva fins que s'hagin redimit les petites nacionalitats esclavitzades. Aleshores podrà formar-se la gran confederació de les nacions, únic camí per a suprimir totes les guerres. Nosaltres, els joves catalans, diem a les joventuts mundials que assisteixin a la conferència, que només en les nacions que estructuren una raça i un idioma es troba l'abolició del sentiment imperialista; que mai no donarà cap fruit el pacifisme dels Estats mentre oprimeixin pobles que anhel·len alliberar-se. I també afirmem que en vençer l'imperialisme vencerem el capitalisme, font de la discòrdia i impulsor de les mantes. Imperialisme i capitalisme que s'apuntalen mútuament la destrucció de l'un, significa la destrucció immediata de l'altre. La missió que aconsellem a les joventuts mundials per a la lluita contra el feixisme i la guerra és la defensa de les nacionalitats, a les quals la naturalesa ha donat una unitat de raça i, més que tot, una unitat d'idioma, expressió i vehicle de cultura i civilització.

Els homes dels distints pobles no són enemics entre ells ni tenen interessos antagònics. Qui els atia a l'hostilitat són els poderosos, en crear interessos econòmics contraris, i són aquests els qui ara, després d'activar els feixismes, atien els Estats per a fer esclatar la nova guerra mundial. Per damunt d'aquests interessos hem de posar-hi l'interès suprem de les nacionalitats irredemptes a costa de les quals es faria la

guerra i contra les quals es faria la pau.

La Joventut d'Esquerra «Estat Català» proposa, com a mitjà de lluita, l'organització efectiva de totes les joventuts del món amb el mot d'ordre de negar-se a la guerra.

Ensems propugnem per l'organització del proletariat de tot arreu, prescindint de doctrines i tàctiques contradictòries. Cal refer el mot d'ordre de Marx: «Proletaris de tot el món uniu-vos». Perquè avui entrebanquen la unió i la debiliten força, la multiplicitat de doctrines socialistes. Més que la unitat presenciem la dispersió proletària. Al nostre entendre és que ens hem apartat de la màxima també marxista, que la salvació la tenim en les pròpies mans i com emanació de la seva activitat i del seu pensament. L'ideari obrer ha de sortir dels propis obrers i elaborat en les seves associacions, comptant com a únic mitjà de lluita i finalitat única el sindicat. Nosaltres propugnem, a Catalunya s'entén per la reconstitució de la Confederació Nacional del Treball, però amb ideari específic seu. Entenem que els sindicats han d'ésser sindicalistes i posar com a fita de la seva activitat regir per complet la producció. En principi, creiem perniciosos per a l'obrerisme que els sindicats actuin sota consignes que no deriven immediatament de la seva existència. Però en la realitat catalana, avui, ho creiem molt més perjudicial perquè les activitats doctrinàries, en disgregar la nostra organització obrera en grups enemics, amb les seves baralles li anul·len del tot l'eficàcia. A Catalunya es pot dir que l'obrer perd més temps i energies en combatre el seu company que en combatre el seu enemic de classe.

Sense un obrerisme fort i ben organitzat, els pobles seran sempre víctimes dels poderosos. Cal retornar a l'obrer la seva unitat, encara que sigui amb el sacrifici d'idees personals. En la lluita dintre la collectivitat i l'individu o grups reduïts, han d'ésser sempre aquests els que han sacrificar-se.

En resum. Proposem a la Conferència la unió de joventuts de tot el món i la de tots els proletaris, per la lluita contra el feixisme i la guerra. Cal transformar les directives que l'imperialisme ha donat fins ara. Si ells per a junyir-los han dispersat i contraposat l'economia dels pobles, nosaltres hem d'unificar-la per evitar la guerra i la misèria. En canvi, si ells treballen per unificar sota un Estat les diverses nacionalitats a les quals imposen despòticament una mentalitat i una llengua aliena, nosaltres hem de lluitar fins a la victòria per a retornar a cada poble el dret de governar-se i crear la cultura del propi idioma.

Joventuts de tot el món: Per la llibertat de les nacions irredemptes i la unió del proletariat contra el feixisme i la guerra!

EL COMITÈ EXECUTIU

UN DOCUMENT HISTORIC

El manifest d'Estat Català

Fou donat a l'opinió el mes de febrer del 1931, abans de celebrar-se la Conferència d'Esquerres i constituir-se l'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'hem repassat. Es ben viu encara. Tot el que es diu allí és tasca actual a fer, tasca a consolidar la que ha estat aprovada. Ell, més que res, mostra la lleialtat d'un partit i sobretot d'un home: Francesc Macià. Qui rellegeixi aquest document i recordi els actes del primer President de la Generalitat de Catalunya tindrà l'exemple d'una vida lleial a una doctrina.

«El silenci d'«Estat Català» fins avui no ha obeït a una manca de voluntat a organitzar-se i a prendre posicions en l'actual moment de Catalunya. N'han estat causa les dificultats dintre la qual ens hem hagut de moure sempre i que ben sovint han costat la llibertat de més d'un amic nostre com succeí en caure la primera dictadura. Després de tot, i a desgrat de les insinuacions de certs elements que desconsiderant aquestes dificultats ens han volgut presentar com a simples sentimentals, érem els que menys necessitat teníem de fixar posicions, per no haver-ne abandonat cap de les que teníem abans de la Dictadura, ni durant la Dictadura.

Així i tot, malgrat l'ésser ja conegut de tothom el nostre ideari, volem precisar de cara al poble de Catalunya la nostra situació en aquests moments i recordar als catalans les missions que els creen les hores actuals i la seva responsabilitat davant les hores futures. Existeixen problemes de resolució immediata i ràpida, dictats pels fets recents, i problemes de solució més llunyana, però més profunds, perquè deriven de les condicions socials i de neguits de llibertat individual i col·lectiva.

Resoldre les qüestions pròximes amb un esperit oportunista seria tasca més planera, però ens exposaríem a malaurar les probabilitats d'eficàcia del moment i deixar les coses a mig fer o mal fetes. Per evitar empreses de labor provisional, volem crear una força, més encara que un partit, amplemant renovadora, que resolgui els nostres plets locals, íntimament humans, i que ens avassallen perquè enterboleixin el nostre viure quotidià, i alhora solucioni aquells altres dolors que, per planar damunt de molts homes tenen, un caràcter universal.

D'aquests plets locals, el més punyent i el més inajornable és la llibertat de Catalunya. Presentat massa sovint només com un cas de tradició i particular, sense relligar el fet nacional a la ideologia revolucionària, no ha tingut cap èxit ni ha realitzat obra fructífera en l'aspecte polític. La mentalitat conservadora ha malaurat els propòsits d'alliberació, perquè n'ha fet un problema limitat i de migrats horitzons que no ha convençut ni ha interessat els homes d'ideals generosos dels altres pobles.

Els d'E. C. sempre hem estat disconformes per principi a la tàctica anterior que ha seguit el catalanisme conservador; i en som més contraris, avui, després de l'experiència trista de la Dictadura, de la qual el general Primo de Rivera fou el cap visible. Els autors i actors veritables de la Dictadura encara persisteixen, malgrat la caiguda del seu testaferró, i troben il·lur aval i il·lur força en els focus conservadors i reaccionaris que governen l'Estat Espanyol. L'liur permanència ens assegura que tota conquesta de les nostres llibertats, per petita i migrada que fos, per garantida que semblés per pactes i juraments, fóra constantment intervinguda per la seva voluntat, i precària i efímera segons els seu estat d'ànim i les seves necessitats polítiques.

Tota convivència amb les institucions i organismes que ens perseguiren ahir, que ens perseguen avui, que ens han perseguit en tot temps, sempre sera empresa fallida, però en aquests moments, fresc el record de la Dictadura, és, a més, vexatòria per a la nostra dignitat.

La llibertat de Catalunya ha d'ésser obra d'un profund capgirament que elimini els elements que li són hostils: monarquia, institucions i organismes conservadors i reaccionaris. I només serem lleials a l'esperit i a la tàctica alliberadora actuant amb feréstega intransigència en defensa de les llibertats integrals de Catalunya, coordinades i inseparables d'una manera tan estreta que en renunciar-ne una sola o deixar-la condicionada anul·la les altres i la persisteix el nostre plet amb tota la violència. Aquesta agressivitat revolucionària la unirem de bon cor a les forces esquerranes obreres i de tots els altres pobles oprimits per l'Estat Monàrquic espanyol, i junt amb ells estem disposats, com sempre, a crear una activitat conjunta per a fundar una ampla confederació, lliure i voluntària, de pobles ibèrics. Amb els rebels a l'opressió i la tirania estem disposats a

confabular-nos i, àdhuc, refer una unió basada en una lleial tolerància i en la plena llibertat; però mai no acceptarem tractes ni contractes amb els opressors ni els despotès.

Així incorporem la idea de Catalunya a un corrent de generositat popular i oferirem la seva llibertat per a la solució dels problemes vius que neguitegen els homes que es senten oprimits i vexats. Fer de la llibertat de Catalunya un instrument de llibertat i de justícia dins de Catalunya, és un acte de disciplina a l'ideal que ens ha d'alliberar.

Cal pensar que entre nosaltres i per incapacitat de l'Estat Espanyol, per una manca de decisió en les hores propícies i que podien ésser definitives, la democràcia i la llibertat no han estat mai reals; que totes les qüestions polítiques que plantejà el segle dinovè no tenen encara una solució satisfactòria; que la més minsa de les llibertats civils viu a precari i constantment intervinguda, no solament en els moments més cínic de la Dictadura, sinó en qualsevol altre moment anterior a ella. Catalunya, subjectada d'una manera rigorosa a la política de l'Estat Espanyol, no ha viscut un règim democràtic, i totes les forces reaccionàries han trobat en ella un camp ben ample a la seva actuació. Nosaltres volem per a Catalunya totes les llibertats civils: plena democràcia; llibertat de premsa, de consciència, de cultes; separació de l'Església i l'Estat, l'anul·lació de jurisdiccions especials, ensenyança obligatòria i gratuïta, establiment del jurat, etc.,

Però tota aquesta legislació democràtica comuna a tots els pobles capdavanters d'Europa i Amèrica, faria de nosaltres una força esquerrana solament. Només ens diferenciaria dels altres partits catalans, ultra la integralitat del nostre programa catalanista, una qüestió de matis i la fidelitat amb la qual sabéssim disciplinar la nostra intransigència. És més profunda la separació ideal; nosaltres som convençuts i decidits defensors de les doctrines que ha sabut crear l'obrerisme per a impulsar la seva actuació alliberadora. Nosaltres sempre hem agermanat la idea de Catalunya amb la reparació de les injustícies socials i serien malaurats els sacrificis que es fessin per assolir la llibertat de la nostra terra, si no portava també justícia per als seus homes.

L'obrer a Catalunya ha tingut una actuació heroica en molts moments, convulsiva i desordenada altres, però doctrinalment no ha pesat sobre la nostra política; si ha aconseguit victòries en l'aspecte econòmic, el seu pensament no ha influït els organismes públics, Municipis, Província, Generalitat, per manca d'una força política que sistematitzés i acomboïés el seu ideari i les seves necessitats. De la preponderància dels d'extremistes i esquerranes que hagin preveros partits polítics per la Mancomunitat, Diputacions i, sobretot, pels Municipis, per gonat les seves doctrines, pocs, ben pocs i ben migrats, han estat els beneficis que n'ha rebut l'obrer. Ni tan solament aquelles determinacions compatibles amb la ideologia més conservadora han estat preses, i ni ensenyança, ni escoles i altres institucions complementàries adients, ni cases barates, ni higienització i ennoblement de barriades populars, ni res que pogués significar una elevació espiritual i un benefici material del nostre proletariat no ha estat iniciat i decidit, o s'ha hagut de fer amb migradesa i lentament, com els grups escolars de Barcelona, insuficients, i altres obres de caràcter popular, proposades pels tècnics a la Mancomunitat i d'una manera especial a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. Per contrast, Barcelona ha fet la seva gran Exposició, mostra de la puixança capitalista i que ha empodrit la ciutat, sense que tingués un pensament generós pels treballadors. Per a inaugurar-la ha calgut deriuir una multitud de barraques, que haurien enlletgit tanta grandesa, i empenyer camps enllà els proletaris que les habiaven per a què de nou construïssin la seva miserable llar amb quatre austots i borrases. A dos-cents metres de distància de l'Exposició, el suburbi obrer continua polsós, amb cases infectes, rebaixant la moral dels homes que hi viuen i empodrint la seva salut.

No és aquesta política de generositat la que nosaltres anem a propugnar, però. El pensament obrer és rebaixat si només el recolzem en la generositat que pot ésser compatible amb una mentalitat perfectament burgesa. El que vol l'obrerisme no és generositat sinó justícia i canviar l'organització social en el sentit de valorar el treball, disciplinar tota la societat socialitzant la producció i els mitjans de crear-la i fer-ne mestressa única la col·lectivitat.

Avui, com sempre, som sincerament catalanistes i obreristes i amb el nostre ideari volem influir la política catalana i difondre-

FIBLADES

«La Humanitat» va ésser recollida el divendres passat. Hom diu si va ésser per publicar una lletra oberta a l'arquebisbe Torres i Bages, mort ja fa uns anys.

Massip; un xiquet més de cultura.

★

El diumenge vinent, a la Monumental se celebrarà una cursa de braus de «gran cartel».

Assegurem a Trabal la passejada a collibe per tot el «ruedo» amb «rabo» i «oreja».

★

«L'Associació d'Endevinadores del Porvenir», ha presentat querellà contra el senyor Cambó, per usurpació de patent, en profetitzar els resultats electorals.

★

L'Emilià Iglesias ha estat detingut. Pobrets d'aquells que estiguin amb ell, cal que vigilin les cadenes... no fos cas que desapareixessin.

★

A l'església de Sants hi han trobat armes..., segons rumors que corren sembla que estaven destinades per al culte. Tot sigui per a major glòria de Déu.

A. M. D. G.

★

Quines coses té la vida, els temps canvien... Lerroux predicant d'«Eleva les monjas a la categoria de madres...» i elles abandonant els convents per anar-lo a votar.

La cultura a casa nostra

La lluita ha estat cruenta, però s'ha guanyat. Hem guanyat amb la força emanada per la voluntat de nosaltres: el poble. Podem dir que hem salvat la República de les grapes de les dretes feixistes i dels monàrquics espellifats.

Avui que tornem a tenir al nostre poder els destins de la República, treballem incansablement per a l'enfortiment de la mateixa. De lúnic manera que es pot aconseguir això és mitjançant l'ensenyança i la cultura social.

El nostre poble català, quan recobri la seva nacionalitat que fa més de dotzens anys va perdre (amb tot i que ens vagin donar l'Estatut l'any 1932), i que ara tot Catalunya i Espanya han demostrat el seu més fervent afecte i adhesió al memorable 6 d'Octubre. Si no ens el donessin ara el dret de constituir-nos en Estat dintre la República Federal espanyola, caurien en el mateix defecte que abans. Han de reconèixer que Espanya, per a ésser forta i serena, necessita aquesta confederació estatal. Estem convençuts que no voldran que altra volta els enemics de la República invaeixin el poder.

Si cada regió que senti anhels de lliber-

tat es vol constituir amb autonomia política i administrativa, si té bons governants, veurà produïts uns efectes de benestar i de milloament que sorprendran a tothom. La República espanyola recobriria el seu prestigi i la seva categoria com a nació civilitzada en el camp internacional.

Aquesta nova constitució ha d'ésser avalada per l'increment de la cultura i de l'ensenyança en general. Per experiència, pot comprovar-se que una nació sense cultura té una política molt mediocre. L'Estat Federal ha de preocupar-se urgentment de la construcció de milers d'escoles.

Catalunya ha de posar el seu esforç per l'enaltiment de la seva cultura.

I per últim, insistirem sobre la gesta del 6 d'Octubre i les seves conseqüències futures. Per a que no torni a passar, posem tot el nostre senyal de palestra per a la socialització dels pobles ibèrics, per a la consolidació del règim democràtic, per a l'assegurament del benestar del país i pel creixement de la nostra cultura.

Visca el progrés!

SALVADOR

la entre els nostres pagesos, ensem que cercar la col·laboració de les seves idees i sentiments. I també volem traspuar-la entremig de la classe mitjana, cada dia més proletaritzada, en ésser vençuda i dominada pel capitalisme.

Amb aquesta interpretació obrera de la vida social, i com a conseqüència lògica del seu sentiment de justícia, volem alliberar la dona de jou al qual l'han subjectada la llei i el costum. Inferior de condició, oprimida i vexada en la seva llibertat, tota la nostra vida social i política, com també, la intimitat domèstica, sofreix els tors d'aquest tractament injust. L'esclavitud de la dona catalana ha minvat eficàcia a tota acció enlairada, perquè per a sostenir-la en la seva inferioritat ha calgut limitar la seva educació i cultura i això a baixat el to moral i intel·lectual del nostre poble durant molts anys. Cal fer d'aquesta menor fins avui, un ésser lliure, company de civilització i solament ho aconseguirem abatent la llei i el costum vexatoris. No és possible parlar de dignitat ni de llibertat oprimint pel nostre cantó i d'una manera oprobiosa més de la meitat de la població catalana.

Aquest és el programa que exposem els homes d'E. C. que tenim com un orgull l'haver lluitat amb fermesa contra els enemics de Catalunya i de la llibertat durant la dictadura de Primo de Rivera i el despotisme del Govern Berenguer.

Aquest programa, però, ha d'ésser articulat i ampliat amb el contacte constant amb la vida i el pensament dels homes. Com ja manifestem abans, volem crear una força, més que un partit, i per a reeixir en la tasca demanem la cooperació de tots els sectors, entitats i individus que sentin aquest fervor per una Catalunya lliure i justiciera.

Junts i en una pròxima Assemblea estructurarem una vasta organització, que a més de reforçar i concretar els punts doctrinals, reguli la intervenció prop del Comitè directiu de tal manera que abans de prendre determinacions decisives hi hagi un control, alhora que una responsabilitat, de tota l'organització. Cal crear una força profundament democràtica i creiem que només pot fonamentar-se enfortint amb una ampla

llibertat d'acció i solvència els organismes de les ciutats i de les comarques per a evitar centralitzacions que minven la força, la vitalitat i la comprensió dels partits catalans. Per acabar amb l'intent de centralisme barceloní només serà eficaç l'activitat i intervenció dels organismes municipals i comarcals i que amb comitès i assemblees autònomes influeixin el Comitè i l'Assemblea Nacional.

A totes aquestes forces i entitats avui separades d'una labor conjunta, els preguem que s'uneixin en comunitat amb nosaltres per enfortir el radicalisme català que té per propòsit, a més de deslliurar Catalunya del jou que l'opremeix, fer de la nostra llibertat un tros de món que s'afanya per augmentar la justícia i la dignitat dels homes.

Nosaltres, un cop estructurada la nostra organització ens disposem a assistir a la Conferència d'Esquerres Catalanes per a col·laborar a l'organització de la democràcia catalana, sempre que l'esmentada Conferència vagi precedida d'una declaració de principis de franca catalanitat.

Davant de la desorientació actual la nostra idealitat pot servir de guia a les multituds catalanes i ensenyar-les a fer conflir en un maeix sentiment el seu fervor per Catalunya i pel pensament modern. Catalunya, radicalment lliure, i unida, si convé, amb els pobles lliures, ha d'ésser l'anhel de tot català, però, consubstancial amb aquest anhel, ha de comportar la justícia i la llibertat per als homes.

FRANCESC MACIÀ

per CATALUNYA,
ingresseu a les joventuts d'esquerra
ESTAT CATALA

ON VA TRABAL ?

Les Joventuts d'Esquerra ESTAT CATALA demanen a la Comissió Executiva d'Esquerra Republicana de Catalunya que imposi la màxima disciplina a aquells que un interès personal els vol distingir.

El diputat Trabal, fent menyspreu de l'alta investidura de diputat que li donà el poble, fa portar-se a coll-i-be per les Rambles com un vulgar "torero".

Trabal, per dues vegades consecutives, --el dia de la presa de possessió del Governador General i el dia tràgic de la manifestació,-- parlà des del balcó de la Generalitat, talment com si no recordés que la llei del 2 de gener li ho impedia.

JUSTICIA...!

JAUME COMPTE

Hem visitat el C.A.D.C.I. La impressió que la visita ens ha produït és inesborrable. Com la Casa del Poble del carrer del Primer de Maig, hem trobat arreu les senyals de la barbàrie desfermada dels sicaris de Lerroux-Gil Robles. Ultra les destroces de l'artilleria, inevitables perquè allí en aquell edifici hi havia uns defensors de Catalunya i de la revolució i havien de reduir-los fos com fos, hi ha les destroces causades pels invasors. Tot el que no s'han emportat ha estat destruït. El mobiliari, la instal·lació elèctrica, els laboratoris fotogràfics... etc., La biblioteca no conté actualment més que uns quants, pocs, volums de nul o escassísim valor intrínsec. I així tot. Tot el que ha capigut a les butxaques o a les mans, ha estat... tret pels qui consideraren el C.A.D.C.I. com un aduar marroquí i com a tal el saquejaren. Dels llavis dels presents sols dos mots en sortien: «Bàrbars»... «Lladres»...

I sense poder evitar-ho hem pensat que aquesta mostra de «civilització» ha estat donada pels que es titulen defensors de l'ordre i de la propietat, sense pensar que el C.A.D.C.I. era, és, una propietat. Una propietat de tots els dependents del Comerç i de la indústria, adquirida legalment amb l'esforç de tots, no per mitjants anti-legals com ho són la majoria immensa de les propietats de la burgesia. Una propietat que pertany a tots els treballadors i que per aquest sol motiu, per aquest *horrorós delict*e els servidors de la burgesia i del clericalisme feren tot el que estigué a les seves mans per a destruir-la, per a desfer-la, per a anorrear-la. Per aquest sol motiu no en tingueren prou amb desfer a canonades la façana. Per aquest sol motiu i com un acte de venjança estúpida i incivil com els que la executàren, fou saquejat el C.A.D.C.I. un cop finida la resistència que aquells herois oposaren a les forces del govern feixista espanyol. Per això no hi han deixat més que allò que pel seu volum excessiu no han pogut emportar-se'n. Per això i per demostrar que Lerroux governava, els seus sequaços s'han endut tot el que han pogut, seguint les petjades del «caudillo» i els seus còmplices.

I el Poble visita el C.A.D.C.I. sentint indignació i repugnància a la vegada per tot el que hi han fet els guardadors de l'ordre (?). I demostra la seva condemnaió aturant-se davant dels llocs on uns rams de clavells vermells, tan vermells com la sang d'ells, indica que allí caigueren Comte, Ala i

Bardina. I és, a la memòria d'ells, que nosaltres, Joventuts d'Esquerra «Estat Català», demanem i exigim que sigui feta justícia a tots els que entraren al C.A.D.C.I. després dels fets d'Octubre. —Justícia contra els autors morals i materials del saqueig.

F. J. ZAMORANO

MANUEL ALBA

ara !!

òrgan de les joventuts d'esquerra ESTAT CATALA
portantveu de les joventuts nacionalistes de catalunya

redacció i administració :
ronda de sant pere, 70, pral.

Subscripció : Un trimestre, 3 ptes.
Un semestre, 5 »